

KULDUDJÆVNING TIL EGNE GRISE ELLER GRISE MED ENSARTET STØRRELSE

MEDDELELSE NR. 1153

Nyfødte pattegrise, som enten blev hos egen mor eller som blev sorteret efter størrelse, havde samme overlevelse og vægt ved udvejning. Der kan spares arbejde ved at lade flest mulige grise blive hos egen mor.

INSTITUTION: SEGES SVINEPRODUKTION, DEN RULLENDE AFPRØVNING

FORFATTER: FLEMMING THORUP, MAI BRITT FRIIS NIELSEN

UDGIVET: 15. NOVEMBER 2018

Dyregruppe: Sohold

Fagområde: Reproduktion

Sammendrag

Der er ikke statistisk sikker forskel på produktiviteten, når pattegrise enten bliver hos egen mor eller udjævnes efter størrelse. Det anbefales derfor at lade flest mulige af soens egne grise blive hos egen mor, så der spares arbejde og så smittespredningen reduceres. Det anbefales fortsat at samle de mindste pattegrise hos mindsteammer og at justere kuld størrelsen ved at flytte store grise til ammesøer.

I afprøvningen blev søernes små pattegrise flyttet til mindsteammer og kuld størrelsen blev justeret ved at de største pattegrise blev lagt til to-trins ammesøer. Herefter blev resten af grisene (74 pct.) enten hos deres egen mor eller de blev sorteret efter størrelse. Produktiviteten blev målt i form af pattegriseoverlevelse og vægt ved udvejning 17 dage efter kuldudjævning.

Efter faring og sikring af råmælk skal kuldene udjævnes, så søerne hver især passer det antal grise, som de har kapacitet til. Anbefalingen er at samle de mindste pattegrise hos mindsteammer, hvorefter kuld størrelsen reduceres til det optimale ved at flytte de største af grisene til to-trins ammesøer. Efter

at kuldstørrelsen er justeret, kan man enten vælge at søerne skal passe flest mulige af deres egne pattegrise eller man kan sortere grisene efter størrelse.

Når søerne passer egne grise, så flyttes der færrest grise mellem kuldene. Herved undgås det at pattegrisene skal danne en ny rangorden overfor nye tilsatte grise, og at grise flyttes til nye kuld, hvor de skal kæmpe sig til en ny patte. Desuden vil smittespredningen være lav. Det er også muligt, at pattekampe imellem grise, som har forskellig størrelse, afklares hurtigere, så der vil være færre og kortere pattekampe ved diegivning. Til gengæld kan det være sværere for medarbejderne at opdage, at en gris ikke trives, når grisene i forvejen har forskellig størrelse indenfor de enkelte kuld.

Hvis grisene i de enkelte kuld har ensartet størrelse, så har alle grise en fair chance for at tilkæmpe sig en plads ved yveret. Det forventes også, at det er lettere for medarbejderne at opdage, hvis en gris vokser langsommere end resten af de ensartede grise i kuldet og dermed hurtigere gribe ind. Til gengæld er det muligt, at grise som har samme størrelse, vil have flere pattekampe og vil være længere om at afklare disse, så der bliver mere uro under diegivningen.

Afprøvningen blev gennemført i to besætninger med forskelligt management og sundhedsstatus. Der indgik ca. 100 kuld og 2.000 levendefødte grise pr. gruppe pr. besætning. Alle levendefødte grise i forsøgskuldene indgik i afprøvningen til død eller udvejning, uanset om de blev hos de søer som havde faret, eller de blev flyttet til en mindsteamme, en to-trins ammesø eller senere blev flyttet til en opsamlingsso.

I begge grupper blev ca. 25 pct. af grisene flyttet til mindsteammer eller to-trins ammesøer inden den endelige kuldudjævning. I gruppen, hvor søerne skulle passe egne grise, passede 81 pct. af søerne kun egne grise, mens det kun var 11 pct. af de søer, som skulle passe ensartede grise, der kun passede egne grise.

Ud over, at der ikke var statistisk sikker forskel på overlevelsen, hvis grisene primært blev hos egen mor eller blev udjævnet efter størrelse, så var der heller ikke numerisk forskel på overlevelsen for de grise, som blev hos søer i fareholdet, og de grise som blev opsamlet hos mindsteammer eller hos to-trins ammesøer. Ved opgørelse af overlevelsen er der korrigeret for effekten af fødselsvægt.

Så længe de mindste grise flyttes til en mindsteamme og de store overskydende grise samles hos en to-trins ammesø, så er det underordnet, om resten af grisene sorteres efter størrelse, eller om flest mulige af grisene bliver hos egen mor. Der kan således spares arbejde og undgås smittespredning ved at lade søerne passe flest mulige af deres egne pattegrise.

Baggrund

Danske søer føder i gennemsnit 16,9 levende grise pr. kuld [1]. De fleste faringer sker om natten på to til tre faste ugedage, som afhænger af den hyppigste dag for løbning i den enkelte besætning. Når soen har faret, anbefales følgende rutine for pasningen af de nyfødte grise:

1. Efter at grisene har fået råmælk gennemføres kuldudjævning.
2. De mindste af de nyfødte grise samles hos en mindsteamme med et lettilgængeligt yver, hvor de små grise har optimal mulighed for at klare sig i et kuld med andre små grise [2].
3. Mindsteammen har også selv lige født et kuld grise, så før grisene flyttes til mindsteammen, skal der skaffes en patte til mindsteammens oprindelige grise.
4. Kuldstørrelsen hos de nyfarede søer reduceres ved at samle de største nyfødte pattegrise hos en to-trins ammeso [3].
5. Enten: Resten af grisene som hverken er "for små" eller "for store" bliver hos egen mor.
6. Eller: Farestaldsmanageren flytter nogle af grisene imellem de nyfarede søer, så de bedste søer passer de mindste af de resterende grise, mens søer med et svært tilgængeligt pattesæt (ofte de ældste søer) passer de største af grisene.

Der er tidligere lavet enkelte udenlandske undersøgelser, hvor søerne enten passede egne grise, eller hvor grisene blev udjævnet til ens størrelse indenfor kullet. Resultaterne af disse undersøgelser var ikke entydige [6], og undersøgelserne er ikke blevet gennemført med de kuldstørrelser og det management, som nu er gældende for dansk svineproduktion.

Hvis soen passer sine egne grise, vil risikoen for smittespredning mellem kuldene kun påvirke mindsteammen og ammesoen, som modtager grise fra flere kuld, mens der ikke sker smittespredning mellem de øvrige kuld. Ved denne strategi vil pattegrisene hos soen kende stien og soen, da de har været her siden fødslen. Det vil betyde, at tilknytningen til en bestemt patte kan fortsætte, så diegivningen fortsætter uændret efter kuldudjævningen. Denne stabilitet ved yveret forventes at blive forstærket af, at grisene har forskellig størrelse, og derfor vil have lettere ved at afklare eventuelle pattekampe. I denne gruppe vil der fortsat blive flyttet grise mellem kuldene, hvis en so har født færre grise, end den forventes at kunne passe.

Hvis søerne skal passe ensartede grise, så skal der flyttes en del grise imellem kuldene, så grisene i de enkelte kuld er ensartede af størrelse. Det øger risikoen for smittespredning mellem kuldene. Da grisene er nyfødte, er der endnu ikke ret meget smitte at sprede, ud over den smitte som alle søerne har med fra drægtighedsstalden, hvor de har gået sammen. Til gengæld udsættes de flyttede grise for en ny sti og en ny so, og både de flyttede og de blivende grise oplever nye stifæller, som de skal kæmpe imod for at opnå en ønsket patte. Erfaringen fra afprøvningerne af ammesøer er, at der i gennemsnit gik seks timer før grisene fik mælk første gang efter, at de var lagt til ammesoen [3], [4], [5]. Den lange periode, til grisene fik mælk første gang, tilskrives den uro, som de blandede kuld gav

ved diegivningerne. Til gengæld er det muligt, at ensartet størrelse i kuldet sikrer alle grisene lige adgang til en patte. På den anden side kan ens størrelse medføre flere og længerevarende pattekampe mellem grisene, da grisene vil være lige store. For personalet er det en fordel med ensartede grise i kuldet, da det bliver lettere at bemærke en gris, som ikke trives, da den bliver mindre end resten af grisene i kuldet.

Formålet med denne afprøvning var at afklare, om pattegrise har bedst overlevelse og udvejningsvægt, hvis de bliver hos deres egen mor eller om de trives bedst, hvis grisene i det enkelte kuld er så ensartede i størrelse som muligt. Afprøvningen blev gennemført under normale produktionsforhold, hvor de mindste grise blev samlet hos mindsteammer og de største grise blev lagt til to-trins ammesøer. Personalet passede pattegrisene i begge grupper efter besætningernes sædvanlige strategier. Således var det tilladt at samle svage grise hos opsamlingsøer.

Materiale og metode

De to besætninger i afprøvningen havde samme ejer. Den ene besætning var netop overtaget, hvorfor management, fodring, dyremateriale og inventar endnu ikke var standardiseret imellem besætningerne. Information om besætningerne fremgår af tabel 1. Begge besætninger anvendte primært anden kulds søer som mindsteammer, og lavede to-trins ammesøer til de overtallige grise.

Tabel 1. Beskrivelse af de to besætninger i afprøvningen.

Besætning	Sundhedsstatus	Årssøer	Opstaldning af drægtige søer	Fodringsmetode i farestald	Rekruttering	Farestier	Kuldudjævning inden afprøvningen
1	Blå SPF, Myc+, PRRS+	900	ESF	Hjemmeblandet tørfoder	YL-polte produceret på egen landracekerne	Traditionel faresti med soen i boks	Grisene i kuldet skal være så ensartede som muligt
2	Blå SPF, Myc+, AP2+	1100	Stier med ædebokse	Vådfoder	Indkøbte polte	Traditionel faresti med soen i boks	Grisene i kuldet skal være så ensartede som muligt

Formålet med afprøvningen var at afklare, om det er bedst for pattegrisene, at soen passer flest mulige af sine egne grise, eller om det er bedre, at grisene i kuldet er ensartede af størrelse. Da der blev født hhv. 18,5 og 18,7 levendefødte grise pr. kuld i de to besætninger, blev der foruden mindsteammer til de mindste pattegrise også anvendt ammesøer til overskydende grise for at kunne lægge 14 eller 15 diende grise til søerne i afprøvningen. Der blev kun udvalgt søer til afprøvningen på

de dage, hvor der var mindst syv faringer. Hvis der var netop syv faringer, så blev den bedst egnede so valgt til at være mindsteamme. De seks andre søer samt alle disse seks søers levendefødte grise blev tilfældigt fordelt til de to grupper (soen passer "egne grise"/soen passer "ensartede grise"). Alle levende grise hos de seks søer i forsøget blev vejjet og blev øremærket med et individuelt nummereret øremærke i gruppens farve. Mindsteammens egne grise indgik ikke i afprøvningen, men blev flyttet til en to-trins ammeso. Farestaldsmanageren samlede de mindste grise fra begge grupper hos mindsteammen, hvorefter de største overskydende grise blev samlet hos en to-trins ammeso, som havde faret tidligere på ugen. Det blev tilstræbt, at både mindsteammer og to-trins ammesøer passede grise fra begge grupper. Resten af grisene i gruppen "egne grise" blev hos egen mor. Grise i gruppen ("ensartede grise") blev udjævnet efter størrelse baseret på farestaldmanagerens øjemål. Kuldudjævningen af grisene i de to grupper er vist skematisk i tabel 2. Efter udjævning blev alle søer og grise passet efter besætningens normale management. Hvis en gris viste dårlig trivsel i kullet, så kunne den flyttes til en opsamlingsso. Også opsamlings søerne passede grise fra begge grupper. Mindsteammer, ammesøer og opsamlings søer kunne også passe grise, som ikke var med i afprøvningen. Uanset om en gris blev flyttet, så tilhørte grisen altid den gruppe, som den og dens mor var placeret i ved indvejning.

Grisens placering efter kuldudjævning samt dato for behandling, flytning eller død blev registreret. Når grisene var ca. 17 dage gamle, blev de vejjet ud af afprøvningen, og øremærket blev klippet af.

Tabel 2. Skematisk opstilling af afprøvningen. De mindste grise hos mindsteammen og de overtallige grise hos to-trins ammesøerne blev behandlet ens i begge grupper, mens der var forskel på kuldudjævningen af de grise, som blev hos de nyfarede søer. Efter den initiale kuldudjævning blev det tilstræbt, at alle grise i begge grupper blev passet ens.

Tabel 2. Skematisk oversigt over kuldudjævning af grisene i de to grupper i afprøvningen.

Grisens størrelse på øjemål	Lille	Mellem eller stor	Overtallig og stor
Kontrol: Soen passer egne grise	Lagt til mindsteamme	Blev hos egen nyfaret mor	Lagt til to-trins ammeso
Forsøg: Soen passer ensartede grise	Lagt til mindsteamme	Fordelt til de nyfarede søer efter størrelse	Lagt til to-trins ammeso

Statistisk analyse

Hypotesen for afprøvningen var, at der ikke var forskel i dødelighed eller vægt dag 17 for grisene i de to grupper.

Afprøvningen var designet til at kunne påvise en afvigelse fra nul-hypotesen, hvis der var en forskel på tre procentpoint i dødelighed eller en forskel på 150 gram/pattegris ved udvejning mellem de to grupper.

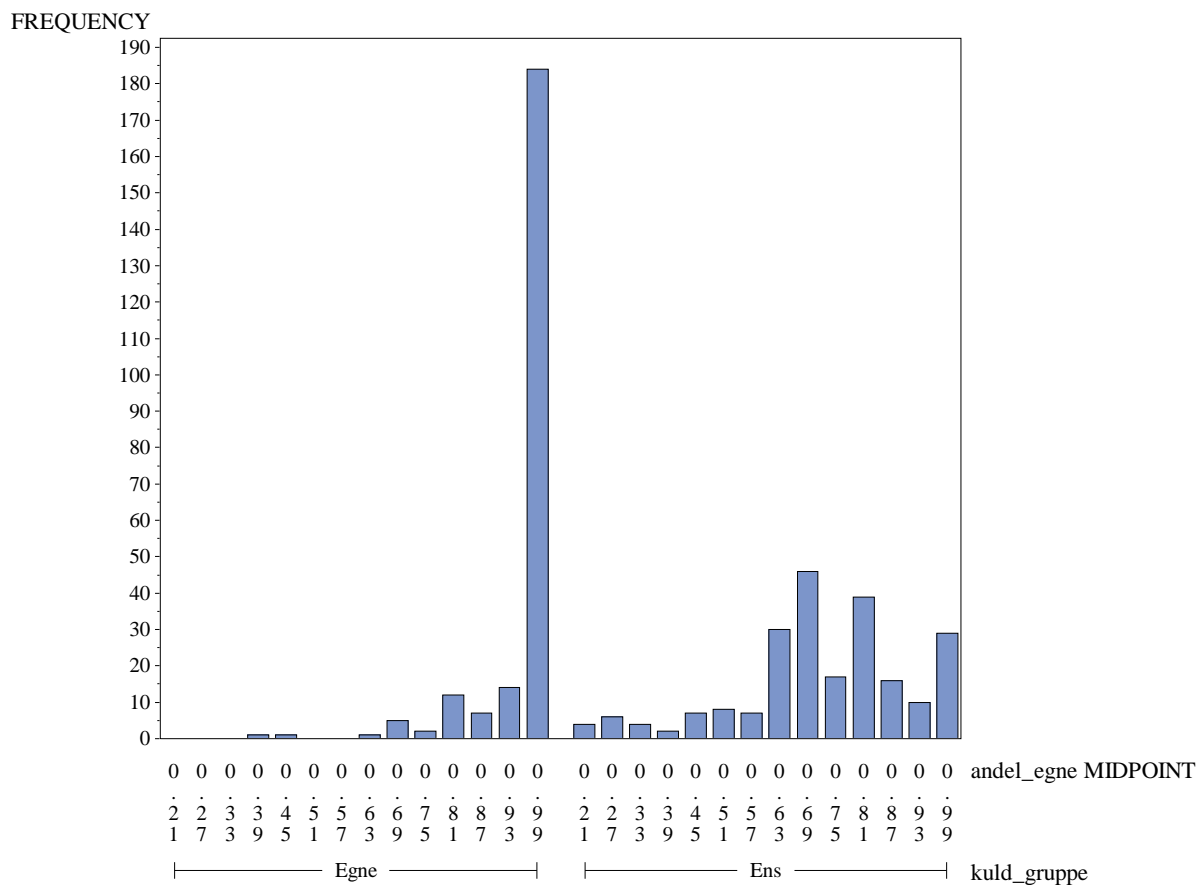
Dødelighed og fravænningsvægt er analyseret i programmet SAS med proceduren Proc Mixed. Der er korrigeret for statistisk sikker effekt af besætning, hold, soens kuldnummer og grisens fødselsvægt.

Resultater og diskussion

De rå resultater i de to besætninger i afprøvningen fremgår af tabel 3. I alt indgik der 451 kuld med 8.088 grise i afprøvningen. Det svarer til 17,9 grise pr. kuld. Der blev i gennemsnit registreret 18,4 levendefødte grise pr. kuld hos forsøgssøerne. Når der kun indgik 17,9 grise pr. kuld i afprøvningen, så er 0,5 levendefødte pattegrise pr. kuld således blevet flyttet, fundet døde eller aflivet inden de blev vejede. De 0,5 levendefødte grise, som ikke blev vejede ind i afprøvningen, forklarer delvis den meget høje overlevelse, som blev fundet i afprøvningen. Grisene vejede i gennemsnit 1,27 og 1,20 kg ved indvejning i de to besætninger.

Efter vejning blev 26 pct. af grisene flyttet til mindsteamme eller samlet hos en ammesø. Alle flyttede grise blev fortsat fulgt til udvejning for at sikre, at alle fødte grise, indgik i afprøvningen. Efter kuldudjævning var der hhv. syv og en procent fremmede grise i kuldene i de to besætninger, hvor søen passede "egne grise", mens 28 og 27 pct. af grisene var fremmede i kuldene, når søen passede "ensartede grise". De søer i gruppen "passer egne grise", som efter kuldudjævning passede nogle grise, som ikke var deres egne, kan forklares med, at nogle søer lå med mindre end 14 grise, efter at der var taget grise fra til mindsteamme. Figur 1 viser, at i gruppen "passer egne grise" var det 185 af de 227 kuld (81 pct.), som udelukkende bestod af egne grise, mens det kun var 25 af de 225 kuld (11 pct.) i gruppen "passer ensartede grise" som udelukkende bestod af egne grise efter kuldudjævning. Variationen i indvejningsvægt indenfor kuld blev kun reduceret fra 0,20 til 0,18 kg i besætning 1 og fra 0,21 til 0,20 kg i besætning 2 for de to forsøgsgrupper.

Figur 1. Fordeling af egne og fremmede grise i kuldene hos søerne i de to grupper.

Figur 1. Forklaring - Søjlerne angiver **antal** søer. X-aksen angiver, hvor mange af soens egne grise den passede. Søjlen 0,21 angiver, at alle grise hos soen kom fra andre kuld, mens søjlen 0,99 angiver, at alle grisene i kuldet var født af soen. Udvejning skete i gennemsnit efter 17,3 og 16,4 dage i de to besætninger, hvor grisene i gennemsnit vejede 4,8 og 4,3 kg. Af de grise, som blev vejlet ind i afprøvningen, blev 91 pct. genfundet ved udvejning. Både grise, som blev registreret som døde, og grise som ikke blev genfundet, er regnet som døde grise.

Table 3. Overordnede resultater i afprøvningen. Disse tal er de målte værdier og er ikke behandlet statistisk.

		Besætning 1		Besætning 2	
		Egne grise	Ensartede grise	Egne grise	Ensartede grise
Antal faringer		116	117	111	107
Antal levendefødte grise		2.082	2.068	1.994	1.944
Grise fraflyttet til mindsteamme eller til ammeso		604 (29 %)	522 (25 %)	455 (23 %)	483 (25 %)
Procentdel af grise efter kuldudjævning, som var soens egne grise		93 %	72 %	99 %	73 %
Procentdel af udvejede grise, som blev udvejet fra egen mor		1.521 (73 %)	1.155 (56 %)	1.569 (79 %)	1.445 (75 %)
Antal fødte grise pr. kuld		21,1	21,2	20,9	21,5
Antal dødfødte grise pr. kuld		1,8	2,1	2	1,9
% grise registreret døde i dieperioden		8,4 %	7,5 %	7,2 %	6,5 %
% manglende grise (tælles som døde)		1,1 %	1,5 %	3,8 %	4,4 %
% udvejede grise		91,1 %	91,1 %	89 %	89,3 %
Alder ved udvejning		17,2	17,3	16,3	16,5
Udvejningsvægt		4,8	4,7	4,2	4,4
% udvejet fra egen mor		67 %	49 %	72 %	52 %

Table 3 viser, at besætningernes resultater lå tæt trods forskelligt management. Der blev i gennemsnit født 21 totalfødte grise pr. kuld, og efter fradrag af ca. to dødfødte grise skulle der i gennemsnit flyttes fem grise væk for at komme ned på de ønskede 14 grise pr. kuld. Det betød, at omkring 25 pct. af grisene blev flyttet til mindsteamme, som fik de mindste grise eller til ammeso, som fik de største grise. Det har selvfølgelig reduceret spredningen i kuldvægten hos de tilbageværende pattegrise. Denne strategi svarer til gældende anbefalinger for godt management, og var derfor nødvendig for at

gøre afprøvningen realistisk. Den høje procentdel udvejede pattegrise skyldes dels, at der generelt var en høj overlevelse i besætningerne, at grisene blot skulle være levende ved udvejning, og at der ikke blev taget hensyn til sundhed eller vægt. Endelig kan det ikke afvises, at det er lettere at passe grise optimalt, når alle grise har et individuelt øremærke, og alle behandlinger og flytninger noteres.

Tabel 4. Samlet statistik for afprøvningen. Data for de to besætninger vises samlet. Resultaterne omfatter også data for de grise, som blev flyttet til ammesøer.

	Soen passer egne grise	Soen passer ensartede grise	P-værdi
Antal kuld	227	224	
Antal grise vejet før kuldudjævning	4.076	4.012	
Fødselsvægt	1,33	1,30	Gruppe*kuld6 P=0,05
Ikke flyttet efter initial udjævning	96 %	95 %	0,40
% af grise udvejet*	93 %	92 %	P=0,62
Udvejningsvægt, kg pr. gris	4,5	4,5	P=0,84
Daglig tilvækst, gram/gris/dag	0,20/0,18	0,20/0,19	Besætning*gruppe p=0,01
Procentdel af udvejede grise som blev udvejet fra egen mor	69 %	51 %	P<0,0001

- **Fremhævet:** De primære variable i afprøvningen.
- Niveauet for procent udvejede grise er for højt efter statistisk behandling.

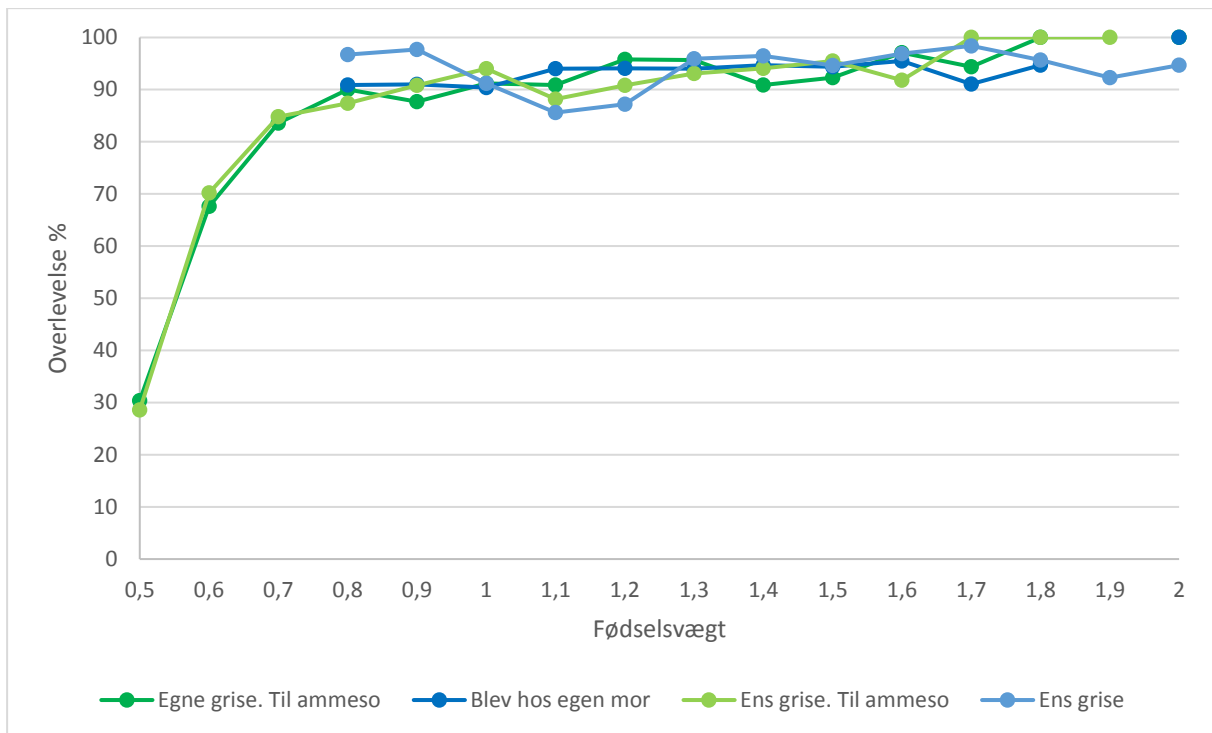
Afprøvningens resultat efter statistisk analyse fremgår af tabel 4. Der var ikke statistisk sikre besætningsforskelle. Derfor er resultaterne for de to besætninger slået sammen ved den afsluttende statistiske analyse. De to primære forsøgsvariable var henholdsvis procentdelen af grise i afprøvningen, som blev udvejet, og vægten ved udvejning. Der var ikke statistisk sikker forskel på grupperne for disse to variable. Det kan derfor konkluderes, at under de forhold som denne afprøvning blev gennemført under, så er det underordnet, om man lader flest mulige pattegrise blive hos egen mor, eller om man udjævner grisene til at have ensartede størrelse. I statistikken er alle grise med, uanset om de blev flyttet til en mindsteamme eller en ammesø, blev hos egen mor eller blev udjævnet til en anden so efter størrelse. Dette skulle sikre imod, at en eventuel skævhed mellem grupperne i håndteringen af grise til mindsteammer eller ammesøer ikke ville påvirke resultaterne. Tabel 3 viser, at hos søer med "egne grise" var det kun en eller ni procent af grisene i de to besætninger, som var fremmede, mens 27 til 28 pct. af grisene var fremmede i de to besætninger, når grisene i kuldene skulle være ensartede. Der har således været den tilsigtede forskel i behandlingen imellem grupperne. Der var en utilsigtet forskel i vægten ved indvejning mellem grupperne, som skyldtes en statistisk sikker vekselvirkning mellem gruppe og soens kuldnummer. Der var ikke statistisk sikker forskel i udvejningsvægt mellem grupperne, men der var alligevel statistisk sikker

forskel på daglig tilvækst. Forskellen var kun til stede i den ene besætning. Da effekten forsvinder, hvis tilvæksten hos grise flyttet til første kulds søer bliver udeladt af statistikken, så antages det, at denne forskel i tilvækst er et tilfældigt udslag i afprøvningen.

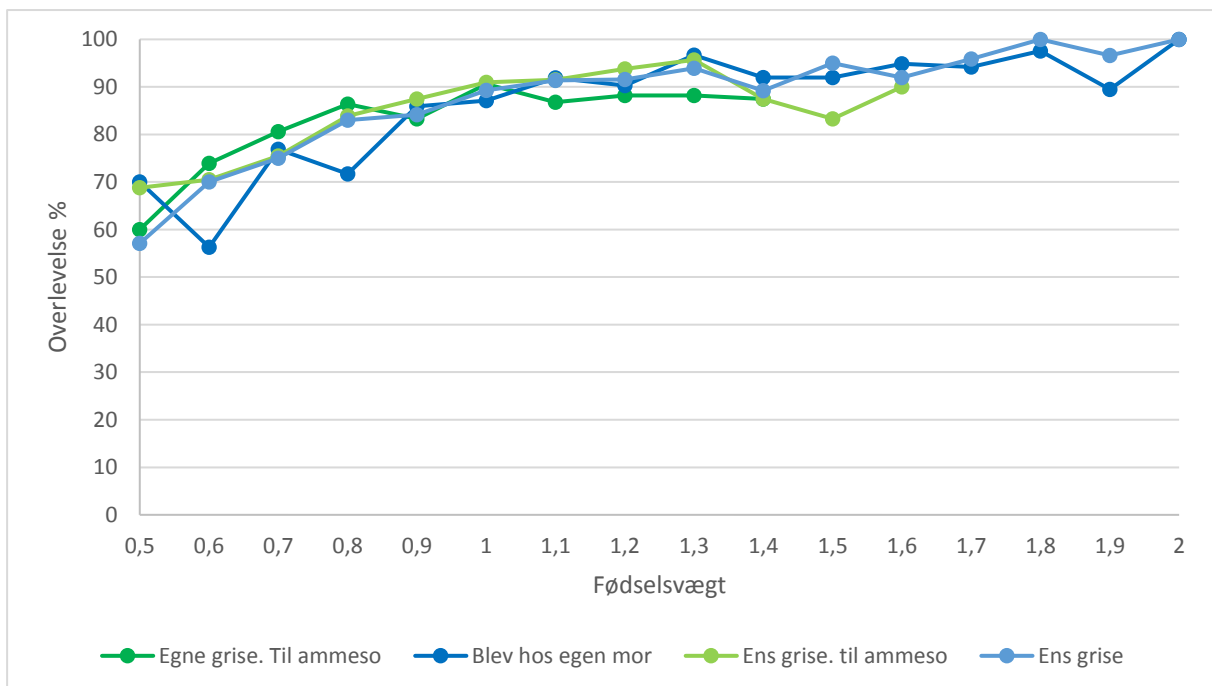
Table 5. Produktionsresultater for grise fordelt på, om de blev passet af forsøgssøerne eller flyttet til ammesøer. Data er ikke statistisk behandlet.

Håndtering ved kuldudjævning	Grisene blev hos forsøgssøer		Grisene blev flyttet til mindsteammesøer eller til ammesøer	
Gruppe	Soen passer egne grise	Soen passer ensartede grise	Soen passer egne grise	Soen passer ensartede grise
Antal grise	3.017	3.007	1.059	1.005
Vægt ved fødsel, kg	1,33	1,30	0,97	0,97
Antal grise vejet ud (%)	2.705 (90 %)	2.716 (90 %)	881 (83 %)	806 (80 %)
Vægt ved udvejning, kg pr. gris	4,7	4,6	4,0	4,1

Afprøvningen var designet til at inkludere alle fødte grise ved den afsluttende statistik. Dette skete for at sikre imod, at der blev fundet forskelle, som kunne skyldes en utilsigtet forskel i brugen af ammesøer i de to grupper. De numeriske opgørelser i tabel 5 viser resultaterne for henholdsvis de grise, som blev hos søerne, og for de grise som blev flyttet til ammesøer ved kuldudjævningen. Vurderet på de numeriske resultater, så ser det fortsat ikke ud til, at der er forskelle mellem grupperne, efter at grisene hos ammesøerne er trukket ud af opgørelserne. De fleste grise, som blev flyttet til ammesøer, var små grise, som blev flyttet til mindsteammesøer. Derfor er overlevelse og udvejningsvægt i gennemsnit lavere for grise flyttet til ammesøer, end for grisene som blev hos søerne. Overlevelsen ved stigende vægt ved indvejning for de enkelte grupper af grise i de to besætninger er vist i figur 1 og 2. Her ses det, at der ikke er tydelige forskelle på overlevelsen, hverken mellem grupperne eller på om grisene blev hos egen mor eller om de blev flyttet til en ammesøer.

Figur 2: Besætning 1. Overlevelse i relation til fødselsvægt for de grise, som blev hos en so som havde faret (blå), og for grise, som blev flyttet til ammeso eller mindsteamme (grøn). Fordelt på grise fra gruppen "egne grise hos soen" (mørk) og grise i gruppen "ensartede grise" (lys). Der indgår mindst fem indvejede grise i hvert punkt.

Figur 3: Besætning 2. Overlevelse i relation til fødselsvægt for grise som blev hos en so, som havde faret (blå), og for grise, som blev flyttet til ammeso eller mindsteamme (grøn). Fordelt på grise fra gruppen "egne grise hos soen" (mørk) og grise i gruppen "ensartede grise" (lys). Der indgår mindst fem indvejede grise i hvert punkt.

Figur 1 og 2 viser overlevelsen for grise ved forskellig fødselsvægt i forhold til, om grisen blev flyttet i en mindsteamme eller en ammeso, eller om de blev hos forsøgssøerne. Der er dog tegn på en lavere

overlevelse i begge besætninger for de mindste grise i de kuld, hvor søerne passer egne grise. Dette kan skyldes, at de mindste grise hos søer, som passer egne grise, bliver udsat for større konkurrence, når der er større forskel på grisene, end hvis grisene er udjævnet efter størrelse, så grisene i de enkelte kuld er mere ensartede.

Konklusion

Der var ikke forskel på produktiviteten, når pattegrise enten blev hos egen mor eller blev udjævnet efter størrelse. I forsøget blev små pattegrise samlet hos mindsteammer og overskydende grise blev lagt til to-trins ammesøer. Produktiviteten blev målt i form af pattegriseoverlevelse og vægt ved udvejning 17 dage efter kuldudjævning.

Afprøvningen blev gennemført i to besætninger med forskelligt management og sundhedsstatus. Der indgik ca. 100 kuld og 2.000 levende grise pr. gruppe pr. besætning. Alle fødte grise indgik i afprøvningen til død eller udvejning, uanset om de blev hos soen, eller de blev flyttet til en mindsteamme, en to-trins ammesø eller senere blev flyttet til en opsamlingsso.

I gruppen, hvor søerne skulle passe egne grise, passede 81 pct. af søerne kun egne grise, mens kun 11 pct. af de søer, som skulle passe ensartede grise, kun passede egne grise.

Så længe de mindste grise flyttes til en mindsteamme og store overskydende grise samles hos en to-trins ammesø, så er det underordnet for pattegrisenes overlevelse og tilvækst, om resten af grisene sorteres efter størrelse, eller om flest mulige af grisene bliver hos egen mor. Det vil derfor være mindst arbejdskrævende at lade resten af pattegrisene blive hos egen mor, hvilket også vil nedsætte risikoen for at overføre smitte mellem kuldene.

Referencer

- [1] Hansen, C. (2018): Landsgennemsnit for produktivitet i svineproduktionen 2017. Notat nr. 1819, Dansk Svineproduktion.
- [2] Thorup, F; Nielsen, M. B. F. 2017. Tilvæksten falder, når de små pattegrise bliver hos egen mor. Meddelelse nr. 1099. Dansk Svineproduktion.
- [3] Thorup, F. 2005. Et- og to-trins ammesøer. Meddelelse nr. 700. Dansk Svineproduktion.
- [4] Thorup, F.; Sørensen, A. K. (2006). Flytning af ammesoen. Meddelelse nr. 748. Dansk Svineproduktion.
- [5] Thorup, F.; Bonnichsen, R. (2007). Oxytocin til ammesøer. Meddelelse nr. 777. Dansk Svineproduktion.
- [6] Fraser, D.; Phillips, P. A.; Thompson, B.K.; Pajor, E. A.; Weary, D.M.; Braithwaite, L.A. (1995). Behavioural aspects of piglet survival and growth. I: Varley, M. (ed.) (1995): The neonatal pig – development and survival. CAB INTERNATIONAL, Guildford, United Kingdom, pp. 287-312.

Deltagere

Tekniker Mimi Lykke Mølgaard Eriksen
Tekniker Ann Edal

Andre deltagere:

Stud. Scient. Malene Dambmann Nielsen
Stud. Scient. Kristina Vesterager Riddersholm
Stud. Scient. Nadia Jakobsen
Stud. Scient. Kasper Balslev Sørensen
Stud. Med. Vet. Kasper Pedersen

Afprøvning nr. 1503
Aktivitets nr.: 083-500360
//KMY//

Tlf.: 33 39 45 00
svineproduktion@seg.es.dk

Ophavsretten tilhører SEGES. Informationerne fra denne hjemmeside må anvendes i anden sammenhæng med kildeangivelse.

Ansvar: Informationerne på denne side er af generel karakter og søger ikke at løse individuelle eller konkrete rådgivningsbehov. SEGES er således i intet tilfælde ansvarlig for tab, direkte såvel som indirekte, som brugere måtte lide ved at anvende de indlagte informationer.